

Žalm 116

Hlas proseb mých Pán jistě uslyší

Ženeva 1562

1. Hlas pro-seb mých Pán jis - tě u - sly - ší. V lá - sce jej

mám, má ú - sta vždy ho chvá - lí, vím, že svou tvář k nám li - dem

vždy-cky sklá - ní. Rád chtěl bych žít jen v je - ho vo - lá - ní.

2. Smrt když mě zmáhá, poutá provazy,
úzkost a hrůza pekelná když svírá,
znám už jen bídu, strach a odříkání,
tím víc hlas touhy k Bohu jasně zní.
3. Ó králi lásky, zachraň život můj,
tys plný práva, pravdy, slitování,
mé vratké krůčky každodenně chráníš,
mír vduši dáš, mám v tobě zastání.
4. Ač vyčerpání tíží tělo mé,
zvítězit dáváš, smrti v moci bráníš.
Pláč je ten tam, smím vcházet bez tápání
v zem živých, v tvůj kraj všeho spasení.
5. Své sliby dnes chci splnit, Pane můj.
Ať vidí věrní: Zvedám kalich spásy.
Vím, jak si vážíš v službu odevzdání.
Tvůj služebník být chci do skonání.

Eliška Baťová